

FLOARE DE COLȚ

REVISTA ELEVILOR ȘI PROFESORILOR
ȘCOLII GIMNAZIALE "MIRON COSTIN" BACĂU

DIRECTOR: ANCA ȘTEFANIA CRĂCIUN

REDACTOR ȘEF: LILIANA ADOCHIȚEI

INFORMATICIAN: AUREL CÂMPEANU

ISSN 2065 -6777

Nr.1 - anul 2018

EDITORIAL

Familia !

Cu toții știm sentimentul acela frumos de veselie, bună-stare creat în familie.

Atunci când se împodobește bradul, iar în jur plutește bucuria și sentimentul acela minunat care leagă și face o familie unită....., acel sentiment atât de frumos, încât nici nu poate fi descris! Atunci când se desfac cadourile de Crăciun și în atmosferă se simte extazul și mirosul de cozonac cald.

Dar familie nu înseamnă doar să fiți uniți și fericiți în zilele importante! Familie înseamnă să fii vesel, și pentru că ei, cei dragi, zâmbesc..... să fii vesel, când lor le este bine!

Și cel mai important, familia este acel “ceva“ care nu te părăsește niciodată! Chiar dacă va trebui să te desprinzi de ea, la un moment dat, va fi mereu alături de tine și te va susține, în toate deciziile dificile din viață! Familia va fi întotdeauna acolo, când ai nevoie!

Este adevărat! În viața unui om se formează mai multe familii. O persoană se naște într-o familie, apoi crește și ajunge la școală, unde leagă prietenii strânse, ce adesea devin un soi de familie. După ceva vreme este timpul ca omul să-și creeze propria familie..... dar prima rămâne cea mai sfântă, căreia trebuie să îi acorzi tot timpul și respectul din lume! Și acest fapt îi dăruie pe unii! Nu foarte mulți dintre noi reușim să ne ridicăm și să mergem mai departe!

Trebuie să ne considerăm norocoși că avem o familie, care ne iubește și care are grijă de noi! Și nu uita: familia este ca o frânghie ale cărei noduri nu se desfac niciodată!

Michelle Georgiana GONDOR - clasa a VI-a B

Coordonator: **prof. Alina - Elena GROSU**

Desene: **Ruxandra BĂLĂIȚĂ**—clasa a II-a E

Alessia BARNA—clasa a II -a E

Coordonator: **prof. Alina BARBU**

ACTUALITATE

Din suflet, pentru suflet

"Din suflet, pentru suflet", aceasta este deviza elevilor și profesorilor de la Școala Gimnazială "Miron Costin" Bacău, care vor să aducă în preajma sărbătorilor importante din calendarul creștin speranță și zâmbete în sufletele copiilor și bătrânilor fără posibilități materiale din comunele Măgirești și Vultureni. În acest sens, la sfârșitul anului trecut, elevii s-au mobilizat și au strâns atât hăinuțe, jucării și rechizite, cât și produse alimentare, precum ulei, făină, zahăr, orez, conserve, cozonaci și portocale pentru persoanele defavorizate. Acțiunea face parte din proiectul "Din suflet, pentru suflet", derulat în cadrul Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară și este la a doua ediție. Pe lângă Școala Gimnazială "Miron Costin" și Consiliul Local Măgirești, din proiect mai fac parte Colegiul Național Pedagogic "Ștefan cel Mare" Bacău și Consiliul Local Vultureni.

Aceasta nu este singura acțiune caritabilă a copiilor de la "Miron Costin". Tot în cadrul acestui proiect, de Paște, copiii și bătrânii din cele două zone ale județului vor primi din nou pachete cu bunuri strânse prin bunăvoința elevilor, Comitetului de Părinți și profesorilor școlii.

Prof. dr. Liliana ADOCHIȚEI

ACTUALITATE

Dăruim creativitate **– târg cu decorațiuni și felicitări de Crăciun –** *ediția a II-a*

La sfârșitul anului trecut, elevii Școlii Gimnaziale „Miron Costin” au fost promotorii unei lecții de creativitate și generozitate rar întâlnite. Provocarea a constat în confecționarea de decorațiuni specifice sărbătorilor de iarnă, iar produsele acestei munci școlare și extrașcolare au fost expuse în cadrul Târgului de Crăciun, eveniment cu tradiție la ”Miron Costin”.

Activitatea a avut o incredibilă priză la copii, de la cei mici, până la cei mari. Un moment așteptat de toată lumea a fost cel în care, fiecare a trebuit să găsească clienți pentru roadele muncii sale. Holurile școlii s-au transformat în adevărate standuri cu produse hand-made, iar copiii au devenit comercianți înfocați. Sunt greu de descris în cuvinte verva, implicarea și bucuria celor mici, atunci când reușeau să vândă o felicitate, un glob pictat, un brăduț din hârtie sau un îngeruș. Nu poate fi trecută cu vederea nici stufa de negociatori a unor prichindei, obiectele de pe tarabe fiind descrise clienților în cele mai atractive culori. De departe, comercianții mai timizi au avut de pierdut, dar în sinea lor și-au promis ca la următorul târg să fie ceva mai îndrăzneți.

În cadrul aceluiași eveniment, copiii școlii, împreună cu personalul didactic (învățătoare, profesori, diriginți), au împodobit „Bradul cu cărți”. Despre ce a fost vorba în acest proiect?

Pe holul principal al școlii a fost construit un brad din cutii, în care s-au așezat mici brăduți din hârtie, pe care erau scrise ghicitori. Copilul care dorea să doneze o carte bibliotecii, venea la brad, lua un brăduț cu ghicitori, iar în locul lui punea o carte. Și acest proiect s-a bucurat de atenția și aprecierea elevilor și profesorilor școlii, iar satisfacția a fost deplină atunci, când un dar din suflet a ajuns acolo unde era mare nevoie de el.

Bibliotecar Adrian ENĂȘEL
Prof. Cîmpeanu Aurel

ACTUALITATE

Mândru că sunt român

Decembrie e pentru români o lună binecuvântată. Pe lângă sărbătorile creștine atât de dragi, românii mai au un prilej de bucurie – Ziua Națională

- 1 Decembrie 1918.

În anul școlar 2017-2018, elevii Școlii Gimnaziale “Miron Costin” Bacău au marcat aceste evenimente printr-o serie de activități de amploare, care au mobilizat toți cei 1200 copii, la care se adaugă părinți și profesori.

În cadrul proiectului ”Mândru că sunt român”, în luna decembrie 2017, școala a fost ornată cu obiecte tradiționale românești. Fiecare sală de clasă a devenit un mic muzeu popular românesc, putându-se găsi elemente de costum popular sau de obiecte tradiționale vechi de peste 50 de ani. Părinții, copii și cadrele didactice au servit împreună bucate tradiționale într-o atmosferă frumoasă de sărbătoare, reluându-se astfel o tradiție a școlii de acum câțiva ani.

Prof. Anca CRĂCIUN

CREAȚIE

Bătrânul din Lună

Odată, demult, în China cea veche, o fetiță curioasă și năstrușnică pe nume Minli, ce provenea dintr-o familie săracă, voia să ajungă la Bătrânul din Lună, pentru a-l întreba cum să aducă norocul în familia sa. Pe drum, aceasta auzi o făptură plângând. Era un dragon!

Acesta avea urechi roșii ca un foc nestins, mustăți negre ca tăciunii, ochii verzi ca smaraldul, pielea solzoasă și gheare ascuțite ca o mină de creion. Lângă el erau doi pușori frumoși ca zilele tinereții și voioși ca horele. Minli i-a liniștit și s-au împrietenit, pornind către Bătrânul din Lună.

Au mers cât au mers, până când au ajuns într-o poieniță plină de margarete, trandafiri, narcise, zambile și clopoței. Au admirat florile, apoi au zărit un trandafir roșu ca sângele. Trandafirul era frumos ca luna unei nopți de vara. Minli, fascinată de firava floare, a dorit să o rupă. Atunci, o mână subțire, dar cu o forță de nedescris, a apucat-o de braț:

-Nu îl rupe! tună vocea.

Minli se întoarse și observă un bătrân scund, slab și cu un chip angelic. Aceasta îi spuse, rușinată de fapta făcută:

-Îmi pare rău! Nu știam cât de important era trandafirul!

Bătrânul îi întoarse spatele și se opri să își continue lectura.

-Ce citiți, domnule?

Bătrânul nu îi răspunse...

- Dumneavoastră sunteți Bătrânul din Lună?

- Da, răspunse sec acesta.

Bucuroasă, Minli îl întrebă, din nou:

- De ce era așa important acel trandafir?

- Este Trandafirul Norocului. Dacă îl rupi, întreaga omenire s-ar distruge!

- Ce bine că m-ați oprit din a face un lucru atât de îngrozitor! Vă mulțumesc!

- Acum, Minli, fetiță drăguță ce ești, spune-mi, cu ce scop ai venit pe tărâmul acesta?

- Am venit să vă întreb cum aduc norocul în familia mea...

- Ei bine, draga mea Minli, norocul nu înseamnă doar lucruri materiale...vezi tu, ca să aduci ADEVĂRATUL noroc în familia ta, trebuie să fii mai cuminte, mai ascultătoare, mai harnică, mai responsabilă cu bunurile tale și mai înțelegătoare cu cei din jurul tău. Astfel, cu siguranță îi vei mulțumi pe părinții tăi și îi vei face să se simtă NOROCOȘI că au o fiică așa educată!

- Îți mulțumesc tare mult pentru sfatul dat! Voi ține cont de el toată viața mea! Rămas bun, domnule!

Minli a urmat sfatul Bătrânului din Lună toată viața și, într-adevăr, părinții ei au fost tare mândri de ea!

Teodora ARBĂNAȘ—MOCANU - clasa a IV-a D
Coordonator: **prof. Liliana CREANGĂ**

CREAȚIE

Circ

Cortul de circ al lunii octombrie se pregătește să părăsească orașul din nou, lăsându-și în urmă actorii, ca de obicei.

Norii, copiii cerului, și-au înnegrit fețele gingașe și au început să plângă de supărare. Păsările prevăzătoare au plecat din timp pentru a nu fi amăgite de spectacolul gri al picurilor de ploaie, ce, o dată izbiți de pământ, nu se mai ridică niciodată.

Niște frunze, acrobatele ultimului spectacol, își dau jos costumele roșii cu nuanțe galbene, dezvăluindu-și pielea maronie.

Soarele, și așa palid, clipește visător pentru o ultimă dată, lăsându-se pradă întunericului.

O lună dezamăgită și incompletă își face apariția într-o rochie albastră cu pietricele prețioase împrăștiate în materialul pufos, pentru o ultimă prezentare a spectacolului de octombrie.

Alexandra CIURARU - clasa a VI-a A
Coordonator: **prof. Mihaela MOISĂ—DĂNĂILĂ**

Toamna în pădure

Luna septembrie aduce cu ea toamna îmbrăcată într-o mantie de ploi și brumă. Încălțată cu pantofi de ceață, ea pune stăpânire peste întregul pământ. Dis-de-dimineată, o perdea de ceață deasă a coborât peste pădure. Printre crengi de fagi și de stejari abia se zărea un soare palid, foarte obosit, precum un agricultor ce se întoarce de la plug. Copacii pădurii și-au pictat trunchiurile în fel de fel de nuanțe, parcă ușor triste. Pădurea pustiită, dar bronzată de căldură, suspină după prietenii ce au plecat.

Pretutindeni în împărăția pădurii poți vedea dansul fermecător al frunzelor prin aer. Coroana toamnei dantelată participă la simfonia de culoare arămie a codrului. Doar un izvor jucăuș se mai aude suspinând printre frunzele moarte, care seamănă cu un firicel argintiu.

Este minunat să pășești ușor prin castelul pardosit cu marmura roșcată a toamnei!

Lisa RUSU - clasa a VII-a C
Coordonator: **prof. Elena - Alina GROSU**

CREAȚIE

Toamna

E o zi deosebită de toamnă. Soarele ne anunță că va fi o zi dulce de toamnă târzie. Cerul albastru ca azurul luminează copacii cu veșminte roșietice și ruginii. Păsările, cu miile, se învârt în cercuri nenumărate și, cu tânguire prelungă își iau bun rămas de la meleagurile noastre. Vântul adie ușor și în mișcarea sa blândă risipește parfum de fructe dulci și colorate.

Toamna pictează întreaga natură cu calde culori, scutură coșul său plin de roade peste câmpuri și văi, adună copiii la școală și umple câmpurile cu oamenii dornici să ducă acasă tot rodul acestui an îmbelșugat. Copiii se bucură, iar bucuria lor ajunge până la Doamna Toamnă. Tufănelele își șoptesc doine, iar crizantemele pletoase dansează sub mângâierea molcomă a vântului. Brândușele și-au întins vălurile mov și portocalii peste poieni, împânzind locul cu parfum diafan și fin.

Veverița Rița, pe care o știți, s-a mutat într-o scorbură călduroasă de la marginea pădurii, pe care a burdușit-o cu alune proaspete, iar Moș - Martin și-a găsit deja o peșteră în care să încapă. În curând copacii își vor întinde la picioare covor nou de frunze foșnitoare, în care se vor adăposti mii de vietăți ce vor sta în amorițe, până ce vom păși din nou în anotimpul reînvierii.

Toamna, anotimpul mireasmelor coapte, al roadelor, al ciorchinilor de chihlimbar și al gutuilor amărui ne îndeamnă pe toți să savurăm puținele zile plăcute care au mai rămas...

Daiana UNGUREANU - clasa a IV-a E

Coordonator: **prof. înv. primar Costina ZAHARIA**

Septembrie

Este o zi de septembrie. Școlarii se îndreaptă cu pași grăbiți către școală. Afară peisajul pare desprins dintr-un tablou a unui pictor celebru. Frunzele copacilor cad cu mișcări line, deoarece vântul adie. Ajunse pe pământ, ele formează un covor colorat și foșnitor în care mi se afundă pașii.

Totul este trist fără cântecul păsărilor, care nu se mai aude, deoarece au plecat departe în alte zări. Peste dealuri, câmpii, peste tot răsună gălăgia oamenilor care au pornit dis-de-dimineață să strângă roadele toamnei, alături de copiii lor harnici. Aceștia s-au alăturat lor și culeg mere roșii și galbene cu miros parfumat și miez dulce.

În vii totul a rămas pustiu, după ce oamenii au cules struguri cu boabe mari și au făcut must dulce ca mierea. „Pomul se cunoaște după roade și omul după fapte.”

Teodora GAMAN - clasa a VII-a A

Coordonator: **Mihaela DĂNĂILĂ - MOISĂ**

CREAȚIE

Sfârșitul trist al trandafirului

Vântul împrăștie ultimele frunze rămase. Cimitirul pământului este aproape plin. În grădină totul este înfiorător de pustiu. Singura floare rămasă e un trandafir învinețit, pălit de frigul și ploaia năprasnică. Stă cu capul plecat, și cu frunzele rupte, agățate în jos. Cerul se umple de valuri negre. O scânteie luminează bolta și, deodată, ca la un semnal, ploaia coboară spre pământ. Mici picături de ploaie cad, trezind la viață ochii mari ai bălților. Floarea noastră privește în sus, și vede urgia ce se apropie. Norii îi răspund privirii cu un sunet, apoi apare și lumina! Și multe astfel de tunete, artificii ale naturii, plesnesc în cer. Presiunea coboară și ea, împreună cu vântul străpungător.

- Trandafirule, rămâi cu bine ! spun zeci de frunze deodată. Și o rafală puternică izbește trandafirul din plin, luând cu ea aproape toate frunzele din jur.

- Ia-mă și pe mine, furtună nemiloasă, căci pentru mine viața nu mai are niciun sens !

Deodată, ploaia începe mai puternic ca oricând. Un val imens de stropi în cădere urlă către trandafir :

- Ce faci, prietene ? și îl izbiră ca un zid . Trandafirului îi căzu o petală, iar o alta i se frânse. Un alt val de stropi veni acum și strigă :

- Cum ai rezistat vântului ?

- Cu greu! răspunse răvășit trandafirul. Stropii l-au lovit din nou, rupându-i încă două petale .

- De ce te ferești de noi ? întrebară picăturile.

- Mă distrugeți! urlă din răsuputeri trandafirul. Și îl loviră. Din păcate, mai avea doar două petale .

- De ce nu mai ești roșu ca înainte ?

- Pentru că sunt pe moarte !

Acum trandafirul a rămas cu o singură petală. Ploaia începu să cadă mai repede .

- De ce ai rămas singur? De ce nu mai sunt păsări? Noi de ce murim? Ce plante mai cunoști? Tu de ce mori? Cine e mama ta ?

Trandafirului i s-a desprins și ultima petală. Acum și tulpina îi era ruptă, iar firava floare era așezată pe nămol .

- De ce a murit !? urlară înnebunite toate picăturile .

Au început să cadă pe trupul său, fiecare dându-i o sărutare. I-au făcut coșciug din lacrimi. Imediat după aceea, ploaia s-a oprit. Ultima floare din grădină a murit și odată cu ea , speranța că soarele va reuși să revină pe cer !

Călin ARDELEANU - clasa a VIII-a B

Coordonator: **prof. Irina DIACONU**

CREAȚIE

Iarna

Ninge, ninge-ncetișor ,
Nor pufos si albișor.
Iarnă, ne-aduci bucurii
Ce-i încântă pe copii.
Amalgam de-un alb curat,
Și de unul argintat.

Soldații tăi înveșmântați,
Sunt frumoși, ornamentați.
Tu regină, ne zâmbești
Făcând anii mai regești.
Ultimul cuvânt de spus,
Iarnă - lână de pe-un fus.

Cristiana HOLTEA - clasa a IV- a D

Bradul de Crăciun

Globuri sclipitoare
Ce nimeni nu are
În brad sunt așezate,
Cu argint sunt picurate.

Luminițele aprinse
Stau lângă podoabele ninse,
Frumos luminând
Și pe moșul așteptând.

Beteala azurie
Ce-aduce bucurie,
Falnicul copac împodobeste
Și iubirea o cinstește.

Toate aceste podoabe minunate
În fiecare an sunt așezate,
Bradul îl împodobesc
Și sărbătorile-ndrăgesc!

Desene: **Cleopatra BREAHNĂ** - clasa a II-a E

Delia BRUMĂ - clasa a II-a E

Coordonator: **prof. Alina BARBU**

Daria-Maria STRĂTULĂ - clasa a IV-a D

Coordonator: **prof. Liliana CREANGĂ**

CREAȚIE

Suflete de aur

Doamna și Domnul World, își doreau mult un copil. Aceștia nu puteau avea unul și erau foarte triști.

Într-o zi, mai exact de ziua doamnei World, soțul i-a pregătit o surpriză, la care contribuise și sora ei, Mary. O suise în mașină și plecară la drum. Femeia nu știa ce o va aștepta, dar era foarte curioasă.

Ajunse la locul destinației: un orfelinat! Pe obrazul doamnei World se puteau observa lacrimi de fericire. Soțul ei, văzând că plânge, crezu că nu-i plăcu surpriza, însă aceasta i-a spus că niciodată nu s-a mai simțit așa de fericită. Sora ei o sărută pe frunte și o liniști. Pășind în pragul orfelinatului ” Albinuța veselă ”, doamna World simțea că-i sare inima din piept. Avea o față senină, cu un zâmbet larg, pe care nu-l mai avusese niciodată. Uitându-se la ea, soțul și sora ei parcă prinseră aripi. Erau foarte fericiți, pentru fericirea omului foarte mult iubit.

Doamna World avea o legătură foarte puternică cu sora ei mai mare, pentru că i-a fost ca o mamă și ca un tată. Când doamna World avea trei ani, părinții lor au murit, în urma unui accident. Pe-atunci, sora ei, Mary, avea zece ani. I-a fost foarte greu să se îngrijească, atât pe ea, cât și pe surioara ei mai mică. Fetele au reușit să trăiască, cu ajutorul prietenului lor, acum sub numele de Domnul World Mihaello și atunci sub numele de Mikey. Acesta le-a ajutat cu bani, mâncare și un loc unde să doarmă. Erau ca trei frațiori. Când a crescut mai mare, Mikey s-a îndrăgostit de fata mai mică, Emma. Așa a apărut familia World .

După ce discutaseră cu șefa de la acel orfelinat, s-au dus pe la fiecare cameră, pentru a lua un copil acasă. Cât au stat în sala de așteptare, cei doi au hotărât să ia copilul care va veni primul la ei. Unde va exista conexiunea mamă – tată – copil .

Tot mergând, la camera cu numărul șaptesprezece era o fetiță timidă, cu o fățucă foarte tristă. Fetița avea cinci anișori. Știa să vorbească foarte cursiv și era foarte educată. Cei de la orfelinat aveau ore speciale, pentru educația copiilor. Era un orfelinat foarte bun și respectat. Când îi văzu pe Doamna și Domnul World, fetiței i se schimbă fața. Era toată un zâmbet. Ea le-a spus, cu o voce de îngerăș:

- Mama ....Tata .... . Vă iubesc !

Auzind frumoasele vorbe, spuse de copilă, celor doi li se topi inima. Au simțit acea iubire și acea conexiune pe care și-o doreau de multă vreme. Ei i-au spus doamnei de la orfelinat că acela este copilul pe care îl vor lua acasă și care le va schimba viața, într-un basm frumos.

CREAȚIE

Suflete de aur

- Continuare -

După ce semnară hârtiile pentru adopția fetei, ei plecară veseli și optimiști spre noua lor viață. Sora doamnei World era doctoriță la spitalul central. Intervene un caz urgent la spital și ea era singurul doctor pregătit, pentru acea operație. Își ceruse iertare pentru că nu poate fi alături de ea într-un moment așa de frumos, dar a spus că va veni la ea acasă după operație.

În mașină, mama și tatăl fetei, o întrebă:

- Cum te numești? Unde te-ai născut? Ce religie ai? Ce s-a întâmplat cu tine?

- Nu știu cum mă numesc. Părinții mei m-au abandonat după două săptămâni de la nașterea mea.

Atâta știu și nici nu vreau să știu mai multe.

- Dar de ce te-au abandonat?

- Din câte mi-au spus cei de la orfelinat, m-au abandonat pentru că am fost urâtă și nu eram ceea ce își doreau ei. Ei își doreau un băiat.

Ea avea ochi albaștri și părul blond, cu bucle. Doamna World îi spuse cu mândrie:

- Noi te vom iubi mereu! Ești pruncul nostru. Te iubesc, fata mea!

- Te iubesc, fata mea! spuse și tatăl, cu lacrimi de fericire pe obrajii lui roșiatici.

Cei doi s-au gândit de foarte mult timp la un nume de fetiță. Au întrebat-o dacă îi place numele Lara World. Fetei îi plăcu numele. Îl adora. În mașină, Lara găsi niște culori și niște foi. A desenat-o pe mama sa, pe tatăl său și pe ea, toți trei ținându-se de mână. Ea a mai scris și o poezie, învățată la orfelinat, pentru ziua mamei. I-a dăruit-o mamei și i-a spus: "La mulți ani, mamă! Te iubesc!" Auzind spusele copilei, mama răbufni în plâns. Când era foarte fericită, ea plângea. Își dorea foarte mult un copil. Văzând că mama ei plânge, Lara spuse cu o voce tristă:

- Îmi cer iertare! Nu trebuia să iau culorile și foile de hârtie fără voia voastră. Am desenat urât? Nu ți-a plăcut poezia? Nu-ți place că nu vorbesc cu dumneavoastră? Îmi cer iertare!

- Nuuuu.... !!! Este perfect! De-acum înainte suntem o familie! Este foarte bine cum vorbești. Tot ceea ce este al nostru, este și al tău.

Ținându-se de mână toți trei, pășind în pragul casei, cu zâmbetul pe buze, începu petrecerea. Petrecerea era organizată de către Mary. A fost o minciună urgența de la spital, pentru a putea pregăti ultimele detalii. Ei au petrecut alături de prietenii dragi. Acum familia World era o familie splendidă.

Yasmina IFRIM - clasa a V-a C

Coordonator: **Elena - Alina GROSU**

OPINII

Familia în viața mea

Familia este cel mai important lucru din viața oricărui om. Aceasta reprezintă pentru mine o casă construită cu grijă, cărămidă cu cărămidă, încă de la temelie.

Sunt bucuroasă fiindcă Dumnezeu ne-a rânduit, cum a decis El că e corect. Mie mi-a oferit familia perfectă. Mi-a fost dăruită blândețea tatei, iubirea și milostenia mamei, dar și gingășia surorii.

Armonia predomină, iar momentele amuzante și minunate petrecute împreună îmi pictează zâmbetul frumos pe chip, acela fiind dovada dragostei ce ne-o purtăm unul pentru celălalt. Aceștia îmi sunt loiali, iar în ei pot avea cea mai mare încredere. Mă ajută mereu și mă îndrumă întotdeauna să fac ce e mai bine pentru mine.

Familia reprezintă un izvor de iubire și respect, ce nu va seca nicicând. Orice om, într-o familie, are parte de înțelegere, liniște și soluționarea problemelor ce îl frământă. Există oare „rețete” ale fericirii într-o familie? Orice membru își găsește fericirea, prin armonie, bunăstare și, uneori, cea melancolie, cauzată de momentele siropoase dintr-o familie.

O familie armonioasă are un mod de viață echilibrat, datorită dorinței membrilor acesteia, aceea de a-și îndeplini în mod complet rolurile în cadrul familiei.

Nimeni nu-și poate alege familia, dar cu siguranță dacă am putea alege, am conștientiza, până la urmă, că e o pierdere enormă, deoarece membrii familiei nu pot și nu vor fi înlocuiți în sufletele noastre, de niciun lucru, niciodată.

Îmi iubesc și îmi respect familia, fiindcă este comoara cea mai de preț a oricărui om, o mare de armonie și dragoste necondiționată și infinită.

Ioana FILIP - clasa a VI-a B

Importanța familiei

Orice om are o familie. Aceasta este importantă pentru toate persoanele deoarece, familia va fi alături de ele mereu, și la bine și la greu.

Încă din primele zile de viață, familia este lângă noi. Cu ajutorul ei învățăm să facem primii pași în viață și să rostim primele cuvinte. În atmosfera iubitoare și grijulie, noi ne dezvoltăm încet, încet.....cu pași mici, dar rezezi. Reușim să ajungem oameni buni și corecți influențați de părinți, bunici sau chiar de frați și surori.

OPINII

Importanța familiei

- continuare-

În perioada copilăriei, părinții și bunicii au grijă de noi și fac în așa fel încât să ne fie nouă bine și ne răsfăță. Când creștem mai mari, ajungem să avem noi grijă de familia noastră, așa cum a avut ea de noi. Dacă nu am avea o familie, nu am avea pe nimeni să ne sprijine. Când am avea probleme, nu ne-ar fi nimeni alături și ar trebui să ne descurcăm de unii singuri.

Unii copii cresc singuri. Sunt abandonați de mici și trăiesc cum pot, îngrijiți de alte persoane, care nu le pot lua locul celor din familie și nu le oferă suficientă iubire. Acești copii ajung să fie singuri pe lume. Ei nu au pe cine să se bazeze la greu și nu au parte de mult răsfăț.

În concluzie, familia este foarte importantă pentru noi, toți. Fără ea nu am reuși să ajungem cineva în viață. Nu am avea parte de un strop de iubire și grijă, care să ne lumineze sufletul în cele mai grele momente, în care simțim tot ce se poate mai rău!!!

Maria GHEORGHE - clasa a VI-a B

FAMILIA – viața mea!

Mulți credem că o familie înseamnă să te căsătorești cu cineva și să ai copii. Însă într-o familie mai trebuie să fie ceva! Într-o familie trebuie să existe comunicare, respect și iubire.

Familia este mediul în care venim pe lume, în care creștem și ajungem să ne formăm la rândul nostru, o alta familie. Pentru un copil familia este cel mai important lucru din lume. Părinții îi dăruiesc iubire în orice moment al vieții lui, îl cresc, îl ajută și îl înțeleg orice ar fi. Un părinte adevărat ar face orice pentru copilul lui, și-ar da viața doar ca să știe că acesta va trăi bine. Dacă într-o familie există certuri între părinți, copilul o să aibă probleme mari mai târziu. Sau chiar între părinți și copii, când copiii nu vor să asculte de părinți, vorbesc urât și sunt agresivi. De aceea este bine ca într-o familie toți să se înțeleagă și să fie armonie și pace.

Un copil nu poate primi o educație mai bună decât cea oferită de părinți. Familia este mândră de reușitele copilului, dar și supărată de greșelile săvârșite de acesta. Familia este cea care îl ajută pe copil fără ca el să ceară și nu vrea nimic înapoi, decât respect din partea lui. După cum spune și Will Durant "Familia este nucleul civilizației", adică fără familie viața nu mai are niciun farmec. Nu are cine să te iubească, cine să te ajute, cine să te înțeleagă. Ai fi singur pe lume. Un copil poate fi fericit doar cu familia sa. Familia râde alături de el, plânge alături de el, când acesta este trist toată familia este tristă, iar când este bucuros, toată familia este bucuroasă.

În concluzie, familia este cea mai importantă! Familia nu se câștigă, ci se construiește!

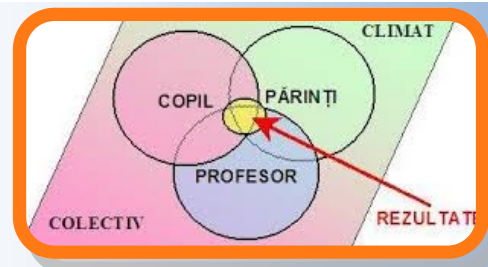
Mara ANDONIU - clasa a VI-a B

Coordonator: **prof. Elena - Alina GROSU**

EDUCAȚIE

Colaborarea școală-familie, parteneriatul cu familia

Prof. Ionela MĂGIRESCU

Una dintre cele mai importante condiții ale creșterii eficienței activității educative desfășurate cu elevii o constituie asigurarea unei depline unități de acțiune a tuturor factorilor educativi: școală, familie, comunitate. Dacă este adevărat că școala este factorul de care depinde în mod covârșitor devenirea personalității umane, tot atât de adevărat este că educația coerentă nu poate face abstracție de rosturile familiei în această comuniune. Școala și familia sunt două instituții care au nevoie una de alta.

Părinților le revine rolul esențial în creșterea copiilor, asigurându-le acestora nu numai existența materială, cât și un climat familial, afectiv și moral. Sunt situații în care familia consideră că este suficient să se ocupe doar de satisfacerea nevoilor primare (hrană, îmbrăcăminte, locuință, cheltuieli zilnice etc.), ignorând importanța unei comunicări afective, nestimulând dezvoltarea sentimentului de apartenență. Acasă trebuie să creeze un mediu de încredere, echilibrat, în care copilul să se manifeste neîngrădit, iar în relația cu școala pot colabora cu alți membri ai comunității școlare pentru a crea un climat care sprijină învățarea, atât în școală cât și în afara ei.

Colaborarea dintre școală și familie presupune nu numai o informare reciprocă cu privire la tot ceea ce ține de orientarea copilului, ci și înarmarea părinților cu toate problemele pe care le compoartă această acțiune. În ceea ce privește relația școală-familie se impun deschideri oferite părinților privind aspectele școlare, psihopedagogice, pe lângă aspectele medicale, juridice etc.

O bună colaborare între familie și școală se poate realiza prin **parteneriate**. Motivul principal pentru crearea unor astfel de parteneriate este dorința de a ajuta elevii să aibă succes la școală și, mai târziu, în viață. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze.

Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Ele nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natura relațiilor publice. Pedagogia contemporană promovează și încurajează parteneriatele dintre școală și familie din mai multe motive:

- Părinții și profesorii au dreptul să influențeze gestiunea școlară.
- Părinții sunt juridic responsabili de educația copiilor lor.
- O bună parte din educație se petrece în afara școlii.
- Atitudinea parentală are influență asupra rezultatelor școlare ale elevilor, în special asupra motivației învățării.

EDUCAȚIE

Colaborarea școală-familie, parteneriatul cu familia - continuare -

Avantajele parteneriatului școală-familie:

- îmbunătățirea abilităților educaționale ale părinților;
- dezvoltarea abilităților de lideri ale părinților;
- conectarea familiilor cu membrii școlii și ai comunității;
- oferirea de servicii și suport familiilor;
- crearea unei atmosfere de lucru mai sigură în școală;
- perfecționarea abilităților școlare ale elevilor;
- oferirea de ajutor în managementul școlii;

În relația școală – familie se pot ivi dificultăți de ordin comportamental, întâlnite atât la părinți, cât și la profesori și la conducerea școlii, sau de ordin material; relația respectivă cere un surplus de efort din punct de vedere material și de timp. Dacă fiecare partener își respectă rolul (cadru didactic, părinte) și nevoile copilului, colaborarea va fi eficientă.

Rolul cadrului didactic	Rolul părinților
<ul style="list-style-type: none"> - Adoptă mult tact și profesionalism. - Manifestă o atitudine de prietenie și nu de șef care dă ordine. - Găsește argumentele potrivite și temeinice în comunicarea cu părinții. - Informează părinții cu privire la aspectele pozitive și negative din activitatea elevului la școală.	<ul style="list-style-type: none"> - Se informează despre rezultatele muncii și despre comportarea copilului la școală. - Participă la activitățile organizate de școală în colaborare cu familia. - Manifestă interes față de activitatea școlară a copilului, îl susține și îl motivează corect.

Este necesar ca părinții să își schimbe optica pe care o au asupra întâlnirilor din mediul școlar, acestea putând deveni un sprijin real în îmbunătățirea relației dintre părinte și copil, părinte și cadru didactic.

Gradul de implicare a părinților în viața școlară a copiilor lor influențează și rezultatele acestora, în sens pozitiv: cu cât părinții colaborează mai bine cu școala, cu atât notele copiilor sunt mai mari. Educația nu este un proces de care este responsabilă în mod exclusiv școala, dar nici părinții; este un proces al cărui succes depinde de colaborarea dintre cele două părți implicate. Când școlile, familiile și comunitățile lucrează împreună ca parteneri, beneficiari sunt elevii.

Bibliografie

- Iucu, R. (2006). *Managementul și gestiunea clasei de elevi*. Iași: Editura Polirom.
- Lupu, D., Bota, O. (2011). *Managementul și gestionarea situațiilor de criză în clasa de elevi. Suport de curs. Program de formare-dezvoltare continuă "BACOV-IA"*. Universitatea „Transilvania” Brașov.
- Măță, L. (2015). *Managementul clasei de elevi. Suport pentru curs și seminar*. Bacău: Editura Alma Mater.
- Shapiro, D. (1998). *Conflictul și comunicarea. Un ghid prin labirintul artei de a face față conflictelor*. Chișinău: Editura Arc.
- *** (2005). *855 de jocuri și activități. Ghidul animatorului*. Chișinău: Asociația European Youth Echange Moldova.
- *** (2014). *Abilitarea curriculară a cadrelor didactice din învățământul primar pentru clasa pregătitoare. Program de formare continuă pentru cadrele didactice din învățământul primar. Suport de curs*. Ministerul Educației Naționale.

EDUCAȚIE

Studierea istoriei și integrarea curriculară

Prof. Anca Ștefania CRĂCIUN

1. Primul Război Mondial și integrarea curriculară la clasa a IV-a

Am analizat următoarele manuale școlare, urmărind identificarea elementelor de integrare intra-disciplinară, pluridisciplinară, interdisciplinară și transdisciplinară pentru lecția *Primul Război Mondial*:

1. *Istorie, manual pentru clasa a IV-a*, autori Cleopatra Mihăilescu, Tudora Pițilă, Editura Aramis, 2016;

Lecția se numește *Eroi ai Primului Război Mondial* și conține următoarele elemente de conținut și metodologice: fixează obiectivele lecției sub forma unui exercițiu pentru elevi (*Știu/Vreau să știu*), propune elevilor analiza surselor istorice (text și fotografie) în baza unor întrebări suport, axa cronologică, lucru cu harta, portretul istoric- Ecaterina Teodoroiu, prezentarea informației istorice (elementele de conținut) sub genericul *Citim și reținem*, informații suplimentare. Exercițiile aplicative propun elevilor organizarea grafică a informației prin metoda ciorchinului și prin alcătuirea schemei lecției pe bază de întrebări, prezentarea cronologică a unor evenimente, cu expresii suport (*înainte de...*, *în timpul...*, etc.) și analiză de text istoric.

2. *Istorie, manual pentru clasa a IV-a*, autori Doina Burtea, Alina Perțea, Editura Aramis, 2016;

Lecția se numește *Primul Război Mondial* și conține următoarele elemente de conținut și metodologice: lucrul cu harta pentru a identifica elementele de context extern și taberele din Primul Război Mondial, prezentarea informației istorice susținută de harta istorică, rezumat – fixarea ideilor principale, sub genericul *Înțelegem*, vocabular – explicarea cuvintelor *expansiune* și *neutralitate*, informații suplimentare sub genericul *Aflăm mai mult*. Exercițiile aplicative cer elevilor să răspundă la întrebări, să completeze enunțuri lacunare, să organizeze informația sub forma unui ciorchine și să analizeze surse istorice pentru a face portretul Ecaterinei Teodoroiu.

3. *Istorie, manual pentru clasa a IV-a*, autori Zoe Petre (coord.), Bogdan Teodorescu, Corina Andrei, Editura Corint, 2016.

Lecția se numește *Eroi ai Primului Război Mondial* și conține următoarele elemente de conținut și metodologice: prezintă consistent informația istorică, dicționar istoric, harta istorică suport, portretul Reginei Maria și al Ecaterinei Teodoroiu, cu întrebări de fixare. Exercițiile aplicative propun elevilor alcătuirea unui portofoliu pe bază de fotografii proprii. Manualul propune elevilor un proiect interdisciplinar cu titlul *Un personaj istoric. Proiect interdisciplinar (istorie, limba și literatura română, educație civică, arte vizuale și abilități practice)*.

EDUCAȚIE

Studierea istoriei și integrarea curriculară

- continuare-

Elevilor li se indică metodologia de realizare a proiectului (obiective, formarea echipei, tipuri de activități, resurse posibile, indicatori de realizare) fără a oferi sugestii despre integrarea la nivelul disciplinelor enumerate în paranteza din titlu.

Concluzionând, manualele de istorie de clasa a IV-a analizate, la tema vizată, nu sunt bogate în elemente de abordare integrată, predominând abordarea monodisciplinară/intradisciplinară. Exercițiile aplicative urmăresc în primul rând fixarea principalelor informații cu conținut istoric. Un singur manual, la tema analizată, a propus realizarea unui portofoliu – discuții pe baza unor fotografii din arhiva personală a familiei copiilor, ceea ce îl ancorează pe elev în realitatea familiei și a comunității sale din perspectivă istorică. Din analiza celor trei manuale în integralitatea lor s-a observat că termenul *interdisciplinar* apare doar într-un singur manual, cel care propune un proiect interdisciplinar, dar fără a oferi indicații metodologice suport elevilor de clasa a IV-a. Nu au fost găsite elemente de abordare transdisciplinară. Profesorului/învățătorului îi revine sarcina de a proiecta și de a implementa demersuri didactice de integrare curriculară, ținând spre treapta superioară de integrare – transdisciplinaritatea.

2. Sugestii metodologice interdisciplinare de predare a istoriei la clasa a IV-a, pornind de la tema *Primul Război Mondial*

Propuneri de activități de învățare interdisciplinare și transdisciplinare în cadrul temei, pentru clasa a IV-a:

Imaginează-ți că ești un dramaturg și vrei să scrii o piesă de teatru în cinci acte despre *Primul Război Mondial*. Stabilește personajele, titlurile actelor, locul unde se desfășoară acțiunea din fiecare act și dă exemple de trei replici pe care le va rosti fiecare personaj.

Lucrând în echipă, selectează zece personalități românești ale *Primului Război Mondial*, găsește fotografii reprezentative ale lor pe Internet și realizează pe holul școlii o expoziție cu aceste imagini. Sub fiecare imagine, expune câteva informații esențiale despre fiecare.

Imaginează-ți că ești jurnalist și ai ocazia să îi iei un interviu Ecaterinei Teodoroiu. Pregătește zece întrebări pentru această ocazie.

Vizionează filmul artistic românesc *Pe aici nu se trece!* și stabilește ce informații le știai deja și ce informații noi despre Primul Război Mondial ai aflat din film.

EDUCAȚIE

Studierea istoriei și integrarea curriculară

- continuare -

Competențe specifice	Abilități	Cunoștințe	Atitudini
Localizarea în timp și în spațiu a evenimentelor istorice studiate	Identificarea și comentarea de surse privind cauzele Primului Război Mondial, a consecințelor	Cauze ale Primului Război Mondial	Dezvoltarea unei atitudini pozitive față de munca în echipă Respect pentru înaintași
Explorarea surselor relevante pentru a înțelege fapte și evenimente din trecut și din prezent	Compararea de surse referitoare la Primul Război Mondial	Cronologia evenimentelor	
	Formularea de explicații privind desfășurarea războiului, rolul personalităților	State participante	
	Identificarea deosebiriilor dintre situația teritorială a țării la începutul războiului și cea de la sfârșit	Participarea României	
Utilizarea termenilor istorici în diferite situații de comunicare	Familiarizarea cu procedee de cercetare specifice istoriei orale (tehnica interviului)	Consecințele războiului	
Formarea imaginii pozitive despre sine și despre ceilalți	Înțelegerea componentei subiective a surselor (film, fotografie, jurnale)	Rolul unor personalități istorice românești	

Studiază harta României și alege o localitate din Transilvania. Imaginează-ți că ești un copil care trăiește azi în această localitate. Care sunt provinciile care alcătuiesc azi România? Care era situația în 1914? Dar în 1918? Explică diferențele între acești doi ani.

BIBLIOGRAFIE

1. Bîrzea, C., Jigău, M., Căpiță, L., Horga, I., Velea, S (coord.), *Restructurarea curriculumului național. Analiza condițiilor de implementare*, Institutul de Științe ale Educației, București, 2010;
2. Csorba, Diana (coord.), *Raport de cercetare- Modalități de dezvoltare a competențelor cheie în învățământul primar*, București, disponibil pe <http://www.icos-edu.ro/download/raport-de-cercetare-ICOS.pdf>;

Manuale școlare:

1. *Istorie, manual pentru clasa a IV-a*, autori Cleopatra Mihăilescu, Tudora Pițilă, Editura Aramis, 2016;
  2. *Istorie, manual pentru clasa a IV-a*, autori Doina Burtea, Alina Perțea, Editura Aramis, 2016;
- Istorie, manual pentru clasa a IV-a*, autori Zoe Petre (coord.), Bogdan Teodorescu, Corina Andrei, Editura Corint, 2016.

EDUCAȚIE

Metode nonformale utilizate în orele de comunicare în limba română

Prof.înv.primar Ana-Raluca PATRICHI

Metodele de învățare de tip nonformal se centrează foarte mult pe implicarea tuturor stilurilor de învățare (activ, reflexiv, teoretic și pragmatic), permițând participanților să își folosească toate simțurile, ceea ce duce la experiențe cu totul noi care să le creeze o stare de împlinire. Pentru a obține astfel de rezultate, metodele (re)crează un mediu care devine în același timp stimulat și relaxant. Acest mediu este foarte important pentru a implica participanții în mod (inter)activ și participativ, mediu în care aceștia devin „stăpânii” propriului proces de învățare. Cadrul este în același timp și unul puternic colaborativ în care fiecare contribuie cu experiența personală pentru a crea o comunitate sau o rețea de învățare adaptată la un anumit context prin experimentare, reflecție, evaluare și re-adaptare. Un context din care fiecare poate să „fure” câte un pic pentru a-și completa experiența de viață și a-l ajuta să înțeleagă mai bine cum poate să transfere competențele acumulate în viața sa reală.

Putem vorbi despre stereotipuri, le putem clasifica și putem să încercăm să găsim soluții pentru a le „sparge”. Sau putem să aducem în același loc oameni care reprezintă categorii sociale „etichetate” pe care să îi punem față în față cu publicul care va avea ocazia să se convingă singur dacă stereotipul este valid sau nu. Putem identifica o serie de probleme la nivel de comunitate și discuta despre ele și despre cum pot fi rezolvate. Sau putem să construim o piesă de teatru care să pună „în scenă” o problemă pe care să o prezentăm comunității, piesă în care spectatorii intervin pentru a propune soluții pe care tot comunitatea le validează. Sau putem să „înarmăm” membrii comunității cu aparate de fotografiat pentru a construi „povești” de viață care vor transmite mai bine mesajul lor.

Cele mai reprezentative metode nonformale ce pot fi utilizate în învățământul primar sunt: Open Space, Animația socio-educativă, Storytelling (Arta Povestirii), Origami Teatru, Facilitarea grafică, Debate, Photo Voice, Biblioteca vie.

În continuare voi detalia una din activitățile de tip nonformal desfășurate cu elevii clasei mele, activitate în care am utilizat metoda Storytelling (Arta Povestirii).

Unitatea tematică „Călătorii și aventuri”

Lecția: **După faptă și răsplată**, după Ion Pas

Durata: 2 ore

Locul desfășurării: Biblioteca școlii

Scopul: Implicarea activă a copiilor în demersul de învățare prin intermediul experimentării directe

EDUCAȚIE

Metode nonformale utilizate în orele de comunicare în limba română

- continuare-

experimentării directe a unei situații, familiarizarea elevilor cu
mediul unei biblioteci

Obiectivele activității:

Participarea la dialoguri pe teme legate de text

Realizarea de scurte dialoguri prin intermediul problematizării despre rolul comportamentului personal în raport cu răspunsul celorlalți

Exprimarea judecăților de valoare despre deciziile alegerii modalităților de răspuns într-o anumită situație

Familiarizarea elevilor cu situațiile de autoevaluare a comportamentelor proprii

Discutarea rolului pe care îl are un răspuns favorabil primit de la cei din jur în satisfacția personală.

Metoda nonformală utilizată: Storytelling (Arta Povestirii)

Desfășurarea activității:

Pentru activitatea realizată pentru lecția **După faptă și răsplată, după Ion Pas** le-am cerut în prealabil elevilor să se privească atent în oglindă dimineată înainte de a veni la școală. Le-am solicitat elevilor să observe cu atenție ceea ce văd și să încerce să descrie: le-am cerut să fie atenți nu doar la aspectul lor fizic, de suprafață, ci să încerce să se privească și în interior, aducându-și aminte de situații în care au fost buni cu cei apropiați lor, sau au avut comportamente corecte, dar și de situații în care nici lor nu le-a plăcut ceea ce au făcut, sau au dovedit răutate față de cei din jur.

Ajunși la școală le-am explicat elevilor că analiza imaginii fiecăruia dintre noi în oglindă poate însemna cunoașterea de sine, acceptarea sau respingerea anumitor comportamente ale noastre.

Citind lectura, înțelegem că oglinda în care se privea băiețelul reflecta adevăratul chip și comportament al acestuia, ajutându-l să se descopere, să se înțeleagă. Când era bun, oglinda îl arăta frumos, când era rău, sau se strâmba, oglinda îl arăta urât. Așa cum oglinda ne arată, așa arătam și în fața celor din jurul nostru. Învățăm astfel că dacă nici nouă nu ne place un anumit comportament, nici altora nu are cum să le placă. Imaginea și comportamentul nostru se proiectează în relațiile cu cei din jurul nostru. Dacă noi ne comportăm frumos cu ceilalți, și ei se vor purta frumos, și invers (când băiatul a arătat pumnul oglinzii și a lovit-o, oglinda i-a arătat și ea pumnul, băiatul lovindu-se singur: ceea ce transmitem, ce emitem, aceea primim).

EDUCAȚIE

Metode nonformale utilizate în orele de comunicare în limba română

- continuare -

După ce am desprins învățătura transmisă de lectură, am apelat la tehnica Storytelling: elevii au construit un dialog între ei și oglindă. Au adresat acesteia întrebări, iar oglinda le-a dat sfaturi.

Evaluarea activității s-a realizat prin observarea participării elevilor la dialoguri, la jocurile de rol, prin urmărirea cursivității și clarității poveștii imaginate, prin testul care s-a dat la finele unității de învățare.

Consider că prin aceste activități nonformale am reușit în mai mare măsură să formez la elevii mei

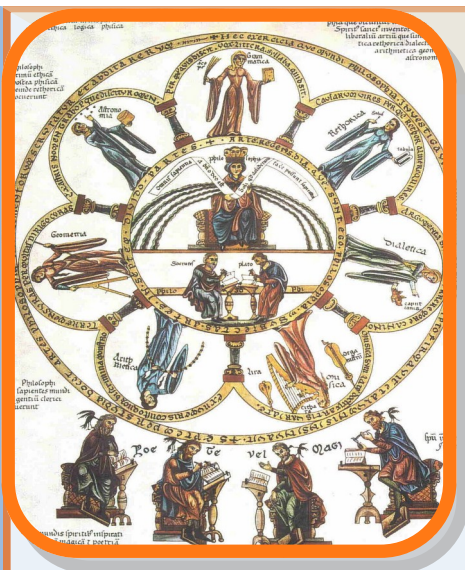
valori și atitudini sănătoase, corecte, pozitive, care vor putea fi aplicate în situații concrete de viață cu o mai mare ușurință, întrucât le-au trăit și experimentat prin contactul lor direct cu situațiile pe care le-am creat în acest scop.

Bibliografie:

Costea, Octavia (coord.), Matei Cerkez, Ligia Sarivan, *Educația nonformală și informală: realități și perspective în școala românească*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2009;

Costea, Octavia, *Contribuția educației nonformale la dezvoltarea competențelor de comunicare ale elevilor*, volumul al II-lea, Institutul de Științe ale Educației, Laboratorul Curriculum, București, 2004.

EDUCAȚIE

Câteva curiozități din istoria numerelor

Știați că....

Prof. Beșa Cătălina

În anul 1800 î. Hr. mesopotamienii alcătuiesc primele tabele de înmulțire.

În anul 585 î. Hr. utilizând proprietățile de divizibilitate a numerelor, Thales din Milet (636 – 546 î. Hr.) prezice o eclipsă de Soare.

În anul 500 î. Hr. pitagorienii, lucrând cu numere reprezentate prin figuri, atribuie câte un sex fiecărui număr, cele impare sunt de sex masculin, cele pare, de sex feminin. Tot ei introduc noțiunile de număr prim, număr compus, numere relative prime, numere prime perfecte, numere prietene (amiabile).

În anul 230 î. Hr. Eratostene din Cyrene (275 - 195 î. Hr.) dezvoltă o metodă de determinare a tuturor numerelor prime mai mici decât un număr dat: Ciurul lui Eratostene.

În anul 180 î. Hr. într-o lucrare de astronomie Hypsicles introduce uzanța împărțirii cerului în 360 de grade în matematica greacă.

În anul 100 d. Hr. Nichomachus din Gerasa (secolul 1 – 2) strânge laolaltă toate cunoștințele vremii în domeniul teoriei numerelor. Sunt prezentate cele patru numere perfecte cunoscute: 6, 28, 416 și 8128.

În anul 250 d. Hr. într-un tratat de matematică a chinezului Sun – Tzi (secolul 3) apare problema: „Să se găsească un număr care împărțit prin 3, 5, 7 să dea resturile 2, 3, respectiv 4”, problemă provenită din necesitatea întocmirii calendarului. În algebra modernă, o astfel de problemă poartă numele de „lema chineză a restului”.

În anul 1100 d. Hr. Jia Xien stabilește o metoda de construcție a triunghiului de numere numit mai târziu triunghiul lui Pascal.

În anul 1200 d. Hr. Leonardo Pisano cunoscut sub numele de Fibonacci scrie lucrarea „Liber abaci”, considerată timp de două secole cea mai competentă sursă de cunoștințe în teoria numerelor. Sunt prezentate criteriile de divizibilitate cu 2, 3, 5, 9.

EDUCAȚIE

Câteva curiozități din istoria numerelor

Știați că....

Prof. Beșa Cătălina

Leonardo da Vinci (15.04.1452 – 2.05.1519) anticipează construirea ceasului cu pendul, al cărui mecanism utilizează principii de divizibilitate.

În anul 1635 d. Hr. René Descartes (31.05.1596 – 11.02.1650) descoperă teorema, numită de urmași a lui Euler, conform căreia între numărul vârfurilor, muchiilor și fetelor unui poliedru convex trebuie să existe relația:

$$V - M + F = 2, \text{ unde } V = \text{numărul vârfurilor}$$

$M = \text{numărul muchiilor}$

$F = \text{numărul fetelor}$

Această relație leagă proprietatile unui corp de o relație numerică.

În anul 1766 d. Hr. prin legea lui Johann Bode, „distanțele la care se afla planetele față de Soare sunt proporționale cu termenii șirului 3, 6, 12, 24, 48, 96”, se încearcă legarea astronomiei de teoria numerelor.

În anul 1772 d. Hr. Christian Goldbach (8.03.1690 – 20.11.1764) emite ipoteza că orice număr par mai mare decât 2 este suma a doua numere prime. Ipoteza nu a fost nici confirmată, nici infirmată până în prezent.

În anul 1946 d. Hr. se naște calculatorul electronic. Încă de la început, puterea sa de calcul va fi utilizată în căutarea numerelor prime.

În anul 2000 d. Hr. Matematicianul american Nayan Hayratwala a lucrat simultan cu mai mult de 20 de mii de calculatoare de pe întreg globul și a obținut numărul prim 2 6 972 593 – 1 fiind cel mai mare număr prim cunoscut. Pentru scrierea acestui număr sunt necesare două milioane de cifre.

Și după ce vor termina elevii noștri școala, o să continue cercetările și demonstrațiile acelor matematicieni care nu au mai avut timp să le termine...

Colectivul de redacție

Prof. dr. Liliana ADOCHIȚEI

Prof. Anca Ștefania CRĂCIUN

Prof. Aurel CÎMPEANU

Prof. Elena Alina GROSU

Prof. Irina DIACONU

Prof. Liliana CREANGĂ

Prof. Costina ZAHARIA

Prof. Ionela MĂGIRESCU

Prof. Cătălina BEȘA

Prof. Ioana DRĂGHICI

Prof. Raluca PATRICHI

Prof. Mihaela MOISĂ-DĂNĂILĂ

Prof. Alina BARBU